

Sygn. akt IV Ca. 437/10

**WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Dnia 21 września 2010 r.

Sąd Okręgowy w Katowicach IV Wydział Cywilny Odwoławczy
w składzie:

Przewodniczący SSO Marta Szczocarz-Krysiak
Sędzia SO Tomasz Opitek
Sędzia SR del. Jacek Sobczyński (spr.)
Protokolant Mirosława Kapitan

po rozpoznaniu w dniu 21 września 2010 r. w Katowicach
na rozprawie
sprawy z powództwa Gminy i Miasta Czerwionka-Leszczyny
przeciwko
o zapłatę
na skutek apelacji powódki
od wyroku Sądu Rejonowego Katowice - Wschód w Katowicach
z dnia 27 kwietnia 2010 r.
sygn. akt I C 19/10

oddala apelację.

Na orzeczenie wstąpił...
Zros...
[Signature]

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 27 kwietnia 2010r. Sąd Rejonowy Katowice – Wschód w Katowicach oddalił w całości żądanie powódki Gminy i Miasta Czerwionka – Leszczyny o zapłatę kwoty 14, 58 zł, wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 23 lipca 2009r. skierowane przeciwko pozwanemu

Orzekł tym samym o jej żądaniu, które wiązało się z zasądzeniem na jej rzecz dochodzonej kwoty oraz odsetek ustawowych tytułem poniesionych przez nią dodatkowych kosztów w związku z udzieleniem i przesłaniem pozwanemu informacji publicznej w formie 24 odbitek kserograficznych, protokołów posiedzeń Komisji Rewizyjnej Rady Miasta i Gminy Czerwionka – Leszczyny za rok 2008.

Sąd Rejonowy ustalił, następujące okoliczności faktyczne mające znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy.

Zarządzeniem nr 0152/7/2003 z dnia 15 maja 2003r., Burmistrz Miasta i Gminy Czerwionka - Leszczyny ustalił opłaty za sporządzenie kopii dokumentów lub danych w odniesieniu do informacji nieopublikowanej w Biuletynie Informacji Publicznej, przy czym w odniesieniu do odbitek kserograficznych czarno-białych w formacie A - 4, ustalono je na kwotę 0, 30 zł za jedną stronę kopii.

W dniu 12 lutego 2009r. pozwany w trybie wnioskowym zwrócił się do powódki o udostępnienie mu wszystkich protokołów z obrad Komisji Rewizyjnej Rady Miejskiej z 2008r. poprzez przesłanie ich pocztą na jego adres zamieszkania. Z kolei pismem z dnia 20 lutego 2009 r. powódka poinformowała wnioskującego, iż istnieje możliwość zapoznania się z treścią wskazywanych we wniosku protokołów w Biurze Rady Urzędu. Wskazano jednocześnie na możliwość udostępnienia tej informacji w formie kserokopii lub pliku komputerowego, ale po uprzednim złożeniu wniosku oraz wniesieniu stosownej opłaty. Zaznaczono także, iż protokoły z obrad sesji są dostępne w wersji wirtualnej w Biuletynie Informacji Publicznej.

W dniu 26 lutego 2009 r. pozwany podtrzymał swój wniosek precyzując, że domaga się przesłania kserokopii dokumentów.

Następnie pismem z dnia 9 marca 2009 r. powódka powiadomiła pozwanego, iż, o ile w ciągu 14 dni nie wycofa wniosku, wnioskowane kserokopie dokumentów zostaną mu przesłane na adres zamieszkania. Nadto wezwała pozwanego do uiszczenia kwoty 7, 20 zł tytułem opłaty, powołując się na zarządzenie nr 0152/7/2003 z dnia 15 maja 2003r. i zobowiązała go, by dokonał on wpłaty na wskazane przez nią konto.

W dniu 2 kwietnia 2009r. powódka za pośrednictwem poczty dostarczyła pozwanemu żądane kopie dokumentów, ponownie wskazując na obowiązek dokonania wpłaty należności w wysokości 7, 20 zł.

Pozwany w piśmie z dnia 8 kwietnia 2009r. zanegował nałożony obowiązek, wzywając Burmistrza Miasta i Gminy Czerwionka - Leszczyny do usunięcia naruszenia prawa i uchylecia przepisów zarządzenia z dnia 15 maja 2003r. stanowiącego podstawę ustalenia opłat za udostępnienie informacji publicznej, w zakresie dotyczącym jego wniosku, jako

sprzecznego z art. 7 ust. 2 i art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej.

W związku z powyższym Zarządzeniem nr 95/09 z dnia 27 kwietnia 2009r. Burmistrz Miasta i Gminy Czerwionka – Leszczyny ustalił nowe opłaty za udostępnienie informacji publicznej, która nie została udostępniona w Biuletynie Informacji Publicznej, jednocześnie uchylono dotychczas obowiązujące w tym zakresie zasady ustalone w zarządzeniu Nr 0152/7/2003 z dnia 15 maja 2003r. Poinformowano przy tym pozwanego pismem z dnia 7 maja, 2009r., iż powódka podtrzymuje swoje stanowisko, co do zgodności z prawem możliwości uregulowania zarządzeniem organu wykonawczego gminy wysokości stawek opłaty odpowiadającej rzeczywiście poniesionym kosztom, za sporządzenie nośnika informacji publicznej.

Sąd Rejonowy ustalił także, iż postanowieniem nr 1/09 z dnia 30 kwietnia 2009r. Burmistrz powódki określił koszt udostępnienia żądanej przez pozwanego informacji publicznej na kwotę 13 zł., (7,20 zł, za sporządzenie 24 sztuk kserokopii oraz opłata pocztowa za przesłanie żądanych kserokopii w wysokości 5, 80 zł.). Powyższe postanowienie pozwany zaskarżył zażaleniem a Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach postanowieniem z dnia 19 czerwca 2009r. je uchyliło i umorzyło postępowanie organu pierwszej instancji, wskazując na brak uprawnienia organu wykonawczego gminy do ustalenia w drodze postanowienia kosztów związanych z udostępnieniem żądanej informacji.

Zdaniem Samorządowego Kolegium Odwoławczego zasadność i prawidłowość naliczenia kwoty opłaty za udostępnienie przetworzonej informacji publicznej może podlegać ocenie tylko przed sądem powszechnym w drodze rozpoznania powództwa obowiązanego do udostępnienia informacji publicznej przeciwko wnioskującemu, gdy ten nie dokona dobrowolnej zapłaty, kwoty wskazanej w przekazanym mu zawiadomieniu.

Pismem z dnia 13 maja 2009r. skierowanym do powódki, pozwany wniósł o przesłanie szczegółowej kalkulacji dodatkowych kosztów poniesionych przez Urząd Gminy i Miasta Czerwionka – Leszczyny a w odpowiedzi, pismem z 25 maja 2009 r. powódka określiła, iż kwota 5, 80 zł, stanowi zwrot poniesionej przez nią opłaty pocztowej za przesłanie odpisów dokumentów na adres pozwanego, natomiast kwotę 7, 20 zł, jest kosztem sporządzenia kserokopii zadanych protokołów. Stwierdzono także, że w sumie stanowi to dodatkowe koszty w rozmiarze 13 zł., które zostały przez nią poniesione w związku z udostępnieniem informacji publicznej.

W dniu 6 lipca 2009r. powódka ostatecznie wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 14, 58 zł określając, że na powyższą kwotę złożył się dodatkowo prócz wskazywanych wcześniej 13 zł, także podatek VAT w wysokości 1, 58 zł, liczony od kwoty 7, 20 zł za sporządzenie kserokopii wnioskowanych dokumentów.

Uzasadniając swoje rozstrzygnięcie Sąd Rejonowy odwołał się w pierwszym rzędzie, do brzmienia art. 61 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie, z którym obywatel ma prawo do uzyskiwania informacji o działalności organów władzy publicznej oraz osób pełniących funkcje publiczne, jak również do regulacji zawartej w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej, (Dz.U. Nr 112, póź. 1198 ze zm.).

W oparciu o powyższe wskazano, iż reprezentujący powódkę Burmistrz Miasta i Gminy Czerwionka – Leszczyny jest podmiotem obowiązany do udostępnienia informacji publicznej, o której mowa w przywoływanej ustawie, (art. 4 ustawy), a także, że informacje, których udzielania domagał się pozwany stanowią informację publiczną w rozumieniu w art. 1

ust. 1 ustawy. Bezsprzecznie natomiast okazało się, iż wskazane protokoły, nie były udostępnione w Biuletynie Informacji Publicznej prowadzonym przez powódkę. Odwołano się także do zasady zapisanej w art. 7 ust. 2 ustawy, zgodnie, z którą dostęp do informacji publicznej jest nieodpłatny, oraz do wyjątku opisanego w art. 15 ust. 1 ustawy i zasad umożliwiających pobranie od wnioskodawcy ubiegającego się o dostęp do określonej informacji opłaty odpowiadającej dodatkowym kosztom. Stąd też powyższa możliwość może powstać, w związku z żądaniem wskazanym we wniosku sposobu udostępnienia, czyli formy, w jakiej wnioskodawca domaga się utrwalenia informacji, względnie, gdy zachodzi potrzeba przekształcenia informacji w formę wskazaną we wniosku, rozumianą, jako szczególnie kształt utrwalenia informacji wymagających dodatkowych starań, (przekształcenie formy, obróbka informacji).

Sąd Rejonowy podkreślił, iż podmiot udostępniający ma także obowiązek zapewnienia zgodnie z brzmieniem art. 12 ust. 2 ustawy między innymi możliwości kopiowania informacji publicznej, co jego zdaniem wyklucza dopuszczalność pobierania opłaty za przesyłanie kopii dokumentów lub innych danych drogą pocztową.

Skoro, zatem w niniejszym postępowaniu powódka domagała się zasądzenia od pozwanego kosztów, które jak wywodziła poniosła w związku z wytworzeniem i przesłaniem kserokopii protokołów z obrad Komisji Rewizyjnej Rady Miejskiej powoda w 2008r. to jej obowiązkiem było, mając na uwadze treść art. 6 k.c. wykazanie w procesie, że poniosła dodatkowe koszty w rozumieniu art. 15 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej, w następstwie wykonania ciążącego na niej obowiązku ustawowego, przy uwzględnieniu, iż na podstawie tego przepisu jest możliwe pobieranie opłaty odpowiadającej rzeczywistym kosztom, które są ściśle związane ze wskazanym we wniosku sposobem udostępnienia lub koniecznością przekształcenia informacji w formę wskazaną we wniosku.

W ocenie Sądu Rejonowego powódka nie udowodniła, że rzeczywiście poniosła te koszty i to w dochodzonej w pozwie kwocie 14, 58 zł. Stanowisko to jest tym bardziej uzasadnione, iż wysokość tej kwoty sama powódka określała na różnym poziomie w zależności od stadium postępowania, zmierzającego do udostępnienia informacji publicznej, co jest w świetle art. 15 ust. 2 ustawy niedopuszczalne. Tak, więc pierwotnie wskazana pozwanemu do zapłaty kwota 7, 20 zł, nie mogła ulegać dalszemu zwiększeniu. Ustawodawca przewidując tryb powiadamiania zobowiązanego do poniesienia kosztów, opisany w ustawie, dążył do tego by wnioskodawca miał świadomość, jakimi kosztami będzie obciążony i miał możliwość, dysponując tą wiedzą, w określonym w ustawie terminie liczonej od chwili powiadomienia go o wysokości tej opłaty, zmienić wniosek w zakresie sposobu lub formy udostępnienia informacji albo go cofnąć.

Nie może znaleźć zastosowania w niniejszej sprawie do nawiązania stosunku umownego pomiędzy stronami art. 384 k.c. z tej przyczyny, iż powódka nie dostarczyła pozwanemu odpisu zarządzenia Burmistrza Miasta i Gminy Czerwionka-Leszczyny nr 0152/7/2003 z dnia 15 maja 2003r. w sprawie ustalenia opłat za udostępnienie informacji publicznej.

Nie jest także dopuszczalne tworzenie cenników, określających zryczałtowaną wysokość opłat za udostępnianie informacji publicznej, przesądzających z góry wysokość opłaty za udostępnienie informacji publicznej, bo te z istoty nie odpowiadają kosztom rzeczywistym a regulacja zawarta w art. 15 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej, wskazuje na koszty dodatkowe, a zatem koszty rzeczywiście poniesione. Zatem koszty obliczone na podstawie stawek wynikających z zarządzenia Burmistrza powoda nie stanowią kosztów rzeczywistych, a jedynie koszty ryczałtowe, co nie może mieć zastosowania do każdego zindywidualizowanego wniosku. Nadto ustalając przypadki odpłatnego udostępnienia

informacji publicznej, obowiązany zawęży ich krąg do określonych w nim form udostępnienia informacji publicznej.

Z tych też względów, powództwo oddalono.

Od powyższego rozstrzygnięcia apelację złożyła powódka, która zaskarżyła wyrok w całości.

Zaskarżonemu orzeczeniu zarzuciła błąd w ustaleniach faktycznych polegający na bezpodstawnym przyjęciu, iż ustalenie przez powódkę kosztów udostępnienia informacji publicznej w oparciu o stawki opłat wynikające z zarządzenia organu wykonawczego, nie odpowiada rzeczywistym kosztom udostępnienia informacji publicznej.

W oparciu o powyższy zarzut wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku, poprzez uwzględnienie powództwa i orzeczenie zgodnie z żądaniem pozwu, przy obciążeniu pozwanego kosztami postępowania apelacyjnego.

Pozwany w pisemnej odpowiedzi na apelację wniósł o jej oddalenie, jak również zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Istota sporu w sprawie, której stan faktyczny nie budził żadnych wątpliwości i był przez strony niekwestionowany, sprowadza się do udzielenia odpowiedzi na pytanie, czy powódka, w rozpoznawanym przypadku mogła skutecznie domagać się od pozwanego kwoty dochodzonej pozwem i to w oparciu o regulacje art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001r. – o dostępie do informacji publicznej, (Dz.U. Nr 112, poz.1198, tekst jednolity z roku 2001 ze zm.), dalej ustawa a o jeżeli tak, to, czy w związku z tym wykazała jej wysokość, będąc do tego zobowiązany po myśli art. 6 k.c. w zw. z art. 3 k.p.c. i art. 232 k.p.c.

Przechodząc do rozważenia tych kwestii, tytułem wstępu wskazać by należało, iż prawo do informacji publicznej jest jednym z praw podmiotowych przyznanych obywatelowi Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej, (por. przywoływany przez Sąd Rejonowy art. 61 Konstytucji R.P.). Dalsze rozwinięcie tej konstytucyjnej normy znajdujemy w wyżej wskazywanej ustawie o dostępie do informacji publicznej, szczegółowo regulującej między innymi kwestie związane z ograniczeniami dotyczącymi dostępu do informacji publicznej oraz zasad jej udostępniania oraz odmowy, (procedura). Nadto ustawa ta statuuje także zasadę braku odpłatności za udzielenie informacji publicznej, (art. 7 ust. 2) oraz wyjątek od tej zasady, który został opisany w art. 15 ust.1 ustawy, z którego swoje roszczenie wywodzi powódka.

Zgodnie z powyższą normą podmiot obowiązany do udostępnienia informacji publicznej na wniosek, o którym mowa w art. 10 ust. 1 ustawy, może pobrać od wnioskodawcy opłatę w wysokości dodatkowych kosztów, które poniósł w związku ze wskazanym we wniosku sposobem udostępnienia lub koniecznością przekształcenia informacji w formę wskazaną w tym wniosku.

Nadto do skutecznego dochodzenia w takim przypadku określonej opłaty względem wnioskodawcy konieczne jest uprzednie wyczerpanie trybu jego powiadomienia, (uprzedzenia), o wysokości tej opłaty, które winno nastąpić w terminie 14 dni od chwili złożenia wniosku. Powyższe jest warunkiem uznania, iż doszło, co najmniej do milczącej

akceptacji jej wysokości, przez wnioskodawcę w sytuacji, gdy osoba ta w terminie 14 dniowym liczonym od dnia jej powiadomienia, nie dokona zamiany wniosku w zakresie sposobu lub formy udostępnienia informacji albo, go nie cofnie, (art. 15 ust. 2 ustawy). Ustawodawca trafnie założył, iż swoistego rodzaju „zaskakiwanie” wnioskodawcy wysokością opłaty, którą zostanie obciążony, po udzieleniu informacji publicznej nie może budować zaufania obywatela do państwa oraz jego organów. Wnioskodawca ma, bowiem prawo od żądania odstąpić, albo je zmodyfikować w ten sposób by owe koszty dodatkowe go nie obciążały. Por. także M. Wyrzykowski. Zasada Demokratycznego państwa prawnego – kilka uwag. Księga XX - lecia orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego, pod. Re. M. Zubik, Warszawa 2006, str. 262.

W rozpoznawanej sprawie w zakresie kwoty dochodzonej pozwem stanowiącej nadwyżkę ponad kwotę 7, 20 zł, wnioskodawca procedury tej nie zachował.

Istotne jest tutaj, na co trafnie wskazuje Sąd Rejonowy, iż pozwany ostatecznie sprecyzował swój wniosek w dniu 2 marca 2009r. (data wpływu jego pisma z dnia 26 lutego 2009r. do urzędu, k- 8 akt), zaś powódka ustaliła opłatę z tytułu poniesionych przez nią dodatkowych kosztów na kwotę 7, 20 zł, w dniu 9 marca 2009r., (k- 9 akt). Natomiast kolejne wezwania powódki kierowane do pozwanego w dniu 25 maja 2009r. obejmujące dodatkowo kwotę 5, 80 zł za doręczenie korespondencji, (k-15) oraz z dnia 6 lipca 2009r. obejmujące dodatkowo kwotę 1, 58 zł, tytułem należnego do odprowadzenia podatku VAT. (k-16), dokonane zostały po chwili udostępnienia przez powódkę żądanej przez pozwanego informacji publicznej, co miało miejsce w dniu 2 kwietnia 2009r. i co nie było przez strony kwestionowane.

Nie sposób, więc uznać z przyczyn wskazanych powyżej, by w tym zakresie żądanie powódki było zasadne.

Oczywiście nietrafna jest stąd i argumentacja zawarta w apelacji dotycząca wysokości zryczałtowanej opłaty pocztowej, jako tej wartości, która nie podlegała potrzebie wykazania, bo jak zaznaczono powyżej wnioskodawca o potrzebie jej poniesienia nie został we właściwym trybie powiadomiony.

Na marginesie, Sąd Okręgowy w niniejszym składzie stoi na stanowisku, iż opłata pocztowa za dostarczenie informacji publicznej nie stanowi opłaty, której dochodzenie wiąże się z poniesieniem przez powódkę dodatkowych kosztów w związku ze wskazanym we wniosku sposobem udostępnienia informacji publicznej, o czym niżej przy klasyfikacji kosztów.

Odnosząc się natomiast, do zasadności objętej żądaniem pozwu kwoty 7, 20 zł, stwierdzić należy, iż powódka w toku niniejszego postępowania winna wykazać zarówno, iż poniosła ona dodatkowe koszty w związku ze wskazanym we wniosku sposobem udostępnienia informacji publicznej a nadto, że w tej indywidualnej sprawie owe koszty wynosiły właśnie wskazywaną w pozwie kwotę.

Temu powódka także nie sprostała.

Po pierwsze nie jest trafne jej stanowisko, iż do ustalenia takich kosztów może dojść w trybie zarządzenia organu wykonawczego gminy. Na brak takiej możliwości wskazuje zarówno orzecznictwo, jak i literatura. Por. Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu

z dnia 14 maja 2009 r. II SA/Op 114/09, publ. Lex 514977, gdzie między innymi stwierdzono:

„Art. 15 ust. 1 ustawy z 2001 r. o dostępie do informacji publicznej nie specyfikuje konkretnych przypadków w jakich dochodzi do ustalenia odpłatności za udostępnienie informacji publicznej, wiążąc tę odpłatność wyłącznie z faktem poniesienia dodatkowych kosztów związanych ze spełnieniem ządania określonego we wniosku co do sposobu udostępnienia informacji publicznej, czy też z koniecznością przekształcenia informacji w formę wskazaną w określonym wniosku. Nie ma tu miejsca na tworzenie samodzielnych regulacji (cenników), przesądzających niejako z "góry" wysokość opłaty za udostępnienie informacji publicznej”.

Nadto por. pośrednio uwagi zawarte w uzasadnieniu do Wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie z dnia 8 kwietnia 2010r. II SA/Lu 44/10, publ. Lex 575028, gdzie wskazano także na brak możliwości określenia wysokości dodatkowych kosztów w rozumieniu art. 15 ust. 1 ustawy w drodze uchwały organu obowiązanej do udostępnienia informacji publicznej.

„Przepis ten nie daje organowi uprawnienia do określania ryczałtowej stawki za dodatkową pracę pracownika wykonującego dodatkowe czynności przy ustalaniu informacji publicznej. Cytowany przepis dotyczy dodatkowych rzeczywistych kosztów, które mogą powstać przy realizacji konkretnych wniosków o udostępnieniu informacji. Koszty te mogą być różne w każdej sprawie w zależności od sposobu udzielania i rodzaju żądanej informacji publicznej. Ponadto pobranie opłaty jest wyrazem woli organu, o której wnioskodawca zostaje powiadomiony”.

Por. również M. Jabłoński – Udostępnianie Informacji Publicznej w trybie wnioskowym. Informacja Publiczna Biblioteka. Wydawnictwo Presscon – sp. z o.o. Wydanie 1, str. 195 i dalsze tam zawarte odesłania.

Sąd Okręgowy podziela w tym zakresie stanowisko, prezentowane w przytaczanych orzeczeniach oraz literaturze, iż koszty dodatkowe określone w ten właśnie sposób przez obowiązanej mają charakter ryczałtowy i nie mogą się odnosić do każdej indywidualnej sprawy oraz inicjującego ją wniosku.

W tym zakresie rację ma pozwany, który zarzuca w odpowiedzi na złożoną apelację, iż powódka w żaden sposób w toku postępowania przed Sądem Rejonowym, nie wykazała, iż koszt sporządzenia 24 kserokopii w formacie wskazanym we wniosku wynosi właśnie 7, 20 zł.

Jeżeli, więc doszło do zakwestionowania tych jej twierdzeń, to powódka winna przeprowadzić dowód, że koszty w tym rozmiarze poniosła i dlatego właśnie domaga się ich w tej wysokości, tym bardziej, iż koszt uzyskania jednej strony kserokopii, zdaniem pozwanego, oscyluje w granicach od kilku do kilkunastu groszy. Powyższe ma miejsce zdaniem pozwanego także na wolnym rynku, a doświadczenie życiowe wskazuje, że w tym ostatnim przypadku koszty ustalane są w oparciu o rachunek ekonomiczny.

Reasumując, już z tego powodu powództwo także w tej części podlegało oddaleniu, zaś zarzuty apelacji okazały się bezzasadne.

Wreszcie podkreślenia wymaga, (choć pozostaje to bez znaczenia z przyczyn przytoczonych powyżej dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie), iż ustawa o dostępie do informacji publicznej nie dokonuje klasyfikacji kosztów, jakie mogą powstać w przypadku jej realizacji. Nie wyodrębnia, zatem i kosztów dodatkowych oraz ewentualnych stawek, jakie należy zastosować przy wyliczeniu należnej opłaty za dodatkowo poniesione koszty.

W praktyce stwarza to określone trudności interpretacyjne oraz kreowanie różnych nierzadko pozaustawowych podstaw do ich poboru. Por. zwłaszcza M. Jabłoński – Udostępnianie Informacji Publicznej w trybie wnioskowym, str. 193 i nast.

O ile, więc jest możliwe dokonanie kwalifikacji kosztów powstałych w związku udzieleniem informacji publicznej na stałe i dodatkowe to już wypełnienie tych katalogów jest znacznie utrudnione. Zwłaszcza z tej przyczyny, iż nie brak rozstrzygnięć, które wskazują iż każde zadanie publiczne nałożone przez ustawę wymaga odpowiedniej organizacji administracji a z tych przyczyn nie można uznać za dodatkowe normalnych czynności, które towarzyszą realizacji zadania udostępniania informacji publicznej, (wszakże art. 12 ust. 1 pkt. 2 ustawy wskazuje w jakie działania organizacyjne winien podjąć obowiązanym aby zapewnić właściwy dostęp do informacji publicznej także w formie wydruku).

W tym ujęciu sporządzenie kserokopii dokumentu, co do którego złożono żądanie doręczenia w trybie ustawy, tak jak sam koszt doręczenia takiej przesyłki nie kreuje kosztów dodatkowych po stronie obowiązanego, lecz wiąże się z normalnym funkcjonowaniem urzędu. Por. uchwała Regionalnej Izby Obrachunkowej w Łodzi z dnia 11 października 2002r. 25/51/2002, opubl. OSS 2003/1/32. oraz rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Podlaskiego z dnia 28 maja 2008r. NK.II.KK.0911-118-08, opubl. Lex 388905.

Podobny pogląd wyrażono w Komentarzu do ustawy o dostępie do informacji publicznej M. Kłaczyński, S. Szuster, opubl. LEX/El 2002, gdzie wskazano, iż koszt sporządzenia i dostarczenia kserokopii dokumentu stanowiącego informację publiczną w związku ze sposobem jej udostępnienia wskazanym we wniosku może być uznany za dodatkowy, wyjątkowo i tylko w sytuacji, kiedy pomimo udostępnienia informacji publicznej wnioskodawcy, np. w formie elektronicznej, podmiot ten będzie dodatkowo domagał się jeszcze sporządzenia kserokopii tak udostępnionej dokumentacji, co pomimo zapewnienia dostępu do informacji, generuje dodatkowe ponadnormatywne koszty.

Z kolei W wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia 24 stycznia 2008r. II SA/Sz 1006/07, opubl. LEX 505420, wyrażono pogląd odmienny, podając, jako przykład kosztów dodatkowych, koszt kopiowania dokumentów, lecz pogląd ten nie został bliżej rozwinięty ani uzasadniony.

Konkludując w ocenie Sądu Okręgowego, brak podstaw do przyjęcia by wskazany we wniosku sposób udostępnienia informacji publicznej generował konieczność poniesienia dodatkowych kosztów w związku ze sporządzeniem kserokopii dokumentów. Podkreślenia wymaga, iż wnioskodawca wskazał w swoim wniosku standardowy sposób zapoznania się z określonym dokumentem stanowiącym informację publiczną, który wiąże się w przypadku dokumentów najczęściej z udostępnieniem ich kserokopii lub pliku w formie elektronicznej. Jakkolwiek jest oczywiste, że powódka poniosła w związku z tym określone koszty, to jednak koszty te wiązały się z realizacją określonego zadania nałożonego ustawą, (z tym zawsze wiążą się jakieś ciężary), nie sposób je uznać w rozpoznawanym przypadku za ponadnormatywne, czyli dodatkowe.

Niezależnie od powyższego istotne jest także, na co wskazano, powyżej, iż ustawa statuuje zasadę bezpłatnego dostępu do informacji publicznej, zatem wszystkie wyjątki od tak zakreślonej zasady winny być wykładane zawężająco, zwłaszcza w sytuacjach wątpliwych a taka ma miejsce w rozpoznawanym przypadku.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. uznał apelację, jako bezzasadną i orzekł jak w sentencji wyroku.

[Faint, illegible text]

[Handwritten signature]

